

Το F- test για την πολυσπρόσκιση ή ~~επίσης~~ F- test για έλεγχο $H_0: \beta_1 = 0$ έναντι $H_a: \beta_1 \neq 0$

Αποδείξαμε σε προηγούμενα μαθήματα ότι $E(MS_{res}) = \sigma^2$.

Θ.δ.ο $E(MS_{reg}) = \sigma^2 + \beta_1^2 \sum (x_i - \bar{x})^2$

Απόδ

$MS_{reg} = \frac{SS_{reg}}{1} = SS_{reg} = \sum (\hat{y}_i - \bar{y})^2 = \beta_1^2 \sum (x_i - \bar{x})^2$

$E(MS_{reg}) = E(\beta_1^2 \sum (x_i - \bar{x})^2) = \sum (x_i - \bar{x})^2 E(\beta_1^2) =$
 $= \sum (x_i - \bar{x})^2 [Var(\beta_1) + [E(\beta_1)]^2] = \sum (x_i - \bar{x})^2 \left[\frac{\sigma^2}{\sum (x_i - \bar{x})^2} + \beta_1^2 \right]$
 $= \sigma^2 + \beta_1^2 \sum (x_i - \bar{x})^2$

Αν η $H_0: \beta_1 = 0$ είναι αληθής τότε $E(MS_{reg}) = E(MS_{res})$.

» » » τότε $MS_{reg} \approx MS_{res}$

Ισχύει Αν πρόταση A \Rightarrow Πρόταση B τότε $\sim B \Rightarrow \sim A$ (άρνηση της A) } \Rightarrow

Αν $MS_{reg} \neq MS_{res}$ τότε $H_0: \beta_1 = 0$ πρέπει να απορριφθεί.
↓
Διαφορετικό

Άρα ένα κριτήριο για την απόρριψη της $H_0: \beta_1 = 0$ πρέπει να στηριχτεί στη σύγκριση των MS_{reg} με το MS_{res} [για να συγκρίνω ~~επίσης~~ θα πάρω ή τη διαφορά ή το]
πλήτικο

και ειδικότερα η κ.π να στηριχτεί στο πλήτικο $\frac{MS_{reg}}{MS_{res}}$.

Αποδείξαμε ότι $\frac{SS_{res}}{\sigma^2} \sim \chi_{n-2}^2$

Θ.δ.ο υπό τις υποθέσεις για τα σφάλματα τότε $\frac{SS_{reg}}{\sigma^2} \sim \chi_1^2$

Απόδ $SS_{reg} = \beta_1^2 \sum (x_i - \bar{x})^2$

Ξέρω $\beta_1 \sim N(\beta_1, \frac{\sigma^2}{\sum (x_i - \bar{x})^2})$ ^{υπό την} $H_0: \beta_1 = 0$ $\beta_1 \sim N(0, \frac{\sigma^2}{\sum (x_i - \bar{x})^2})$

$$\Rightarrow \frac{\beta_1^2}{\sigma^2 \sum (x_i - \bar{x})^2} \sim N(0,1) \Rightarrow \frac{\beta_1^2 \sum (x_i - \bar{x})^2}{\sigma^2} \sim N^2(0,1) \equiv \chi_1^2$$

Θεωρώντας το πηλίκο $F = \frac{MS_{reg}}{MS_{res}} = \frac{SS_{reg}/1}{SS_{res}/(n-2)}$

$$\Rightarrow F = \frac{\frac{SS_{reg}}{\sigma^2/1}}{SS_{res}/\sigma^2(n-2)} \sim \frac{\chi_1^2/1}{\chi_{n-2}^2/n-2} \equiv F_{1, n-2} \text{ (αν } \chi_1^2, \chi_{n-2}^2 \text{ είναι ανεξάρτητες)}$$

Επειδή SS_{reg} είναι ανεξάρτητο SS_{res} .

Άρα για τον έλεγχο της υπόθεσης $H_0: \beta_1 = 0$ η $\Sigma\Gamma$ είναι $F = \frac{MS_{reg}}{MS_{res}} \sim F_{1, n-2}$
 υπό $H_0: \beta_1 = 0$

Μορφή της κ.π.

Η H_0 απορ. για μεγάλα τιμές του F , δηλαδή $F \geq c$

Προσδιορισμός κρίσιμου σημείου

$$a - P(\text{Απορ.} | H_0 \text{ αληθής}) = P(F \geq c | F \sim F_{1, n-2}) = P(F_{1, n-2} \geq c)$$

$$\Rightarrow \boxed{c = F_{1, n-2, \alpha}} \text{ από τον ορ. των εκατοστηρίων σημείων.}$$

και κρίσιμη περιοχή μεγέθους α του $F \geq F_{1, n-2, \alpha}$

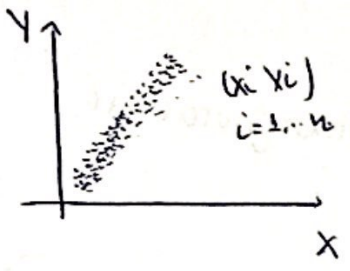
Παρατήρηση:

Το F -test είναι ισοδύναμο με το t -test για τον έλεγχο $H_0: \beta_1 = 0$.

$$\text{Πράγματι, } F = \frac{MS_{reg}}{MS_{res}} = \frac{\beta_1^2 \sum (x_i - \bar{x})^2}{MS_{res}} = \left[\frac{\beta_1 [\sum (x_i - \bar{x})^2]^{1/2}}{\sqrt{MS_{res}}} \right]^2 = \frac{\beta_1^2}{\text{Var}(\beta_1)} = t^2$$

Συντελεστής Συνδέσεως Pearson:

X	x_1	...	x_n
Y	y_1	...	y_n

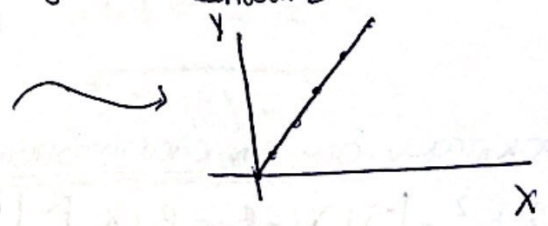
Εικόνα ή φωτογραφία του συντελεστή συνδέσεως Pearson ($r_{x,y}$)

$$r_{x,y} = \frac{\sum (x_i - \bar{x})(y_i - \bar{y})}{\sqrt{\sum (x_i - \bar{x})^2 \sum (y_i - \bar{y})^2}}$$

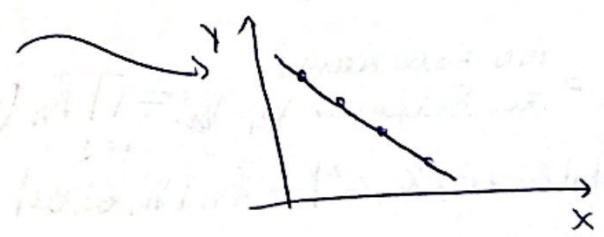
Ιδιότητες του $r_{x,y}$: (i) Κάθετος αριθμός (χωρίς μονάδες μέτρησης)

(ii) $-1 \leq r_{x,y} \leq 1$ (Ανισότητα Cauchy-Schwarz)

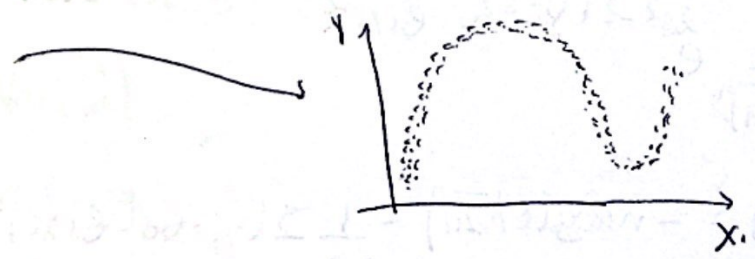
• Αν $r_{x,y} = 1$ τότε τέλεια γραμμική σχέση μεταξύ x, y , θετικής κατεύθυνσης

• Αν $r_{x,y} = -1$ τότε τέλεια γραμμική σχέση μεταξύ x, y αρνητικής κατεύθυνσης

• Αν $r_{x,y} = 0$ τότε δ γραμμική σχέση μεταξύ x, y , μπορεί να υπάρχει άλλος τύπου σχέση

Π.Χ1

X	-3	-1	0	1	3
Y	9,54	9,95	10	9,95	9,54

Για αυτά $r_{x,y} = 0$. Δ υπάρχει γραμμική σχέση όπως τα x, y βρίσκονται σε κύκλο ακτίνας 10 γιατί ικανοποιούν τη σχέση $x^2 + y^2 = 10$

Αν $|r_{x,y}| \geq \frac{96}{97}$ τότε υπάρχει κοινή γραμμική σχέση μεταξύ X, Y

ΑΣΚΗΣΗ:

Έστω το μοντέλο της α.γ.π $Y_i = \beta_0 + \beta_1 X_i + \varepsilon_i, i=1 \dots n$

με $\varepsilon_i \sim N(0, \sigma^2), i=1 \dots n$ ασυσχέτιστα.

Ν.δ.ο οι εκτιμητές μέγιστης πιθανοφάνειας των β_0, β_1 ταυτίζονται με τους Ε.Ε.Τ.

Έστω ε.δ W_1, \dots, W_n στο $\mathcal{F}(\theta)$. Οι ΕΜΠ ταυτίζονται - Πιθανοφάνειας $L = L(\theta) =$ Απο κοινού κατανομή των $W_1, \dots, W_n = f_{W_1, W_n}(\omega_1, \omega_n, \theta) = \prod_{i=1}^n f_{W_i}(\omega_i, \theta)$ ο ΕΜΠ της θ αφορμίζεται με $\hat{\theta}$ και είναι το σημείο που μεγιστοποιεί την πιθανοφάνεια $L, L(\hat{\theta}) = \max_{\theta} L(\theta)$ ή μεγιστοποιεί το $\log L(\theta)$
 $\hat{\theta} = \arg \max_{\theta} L(\theta)$

Οι ΕΕΤ προκύπτουν από την ελαχιστοποίηση ως προς β_0, β_1

της $S = \sum \varepsilon_i^2 = \sum (Y_i - \beta_0 - \beta_1 X_i)^2$

$L = L(\beta_0, \beta_1) =$ Απο κοινού κατανομή των δεδομένων $Y_1, \dots, Y_n = \prod_{i=1}^n f_{Y_i}(Y_i, \beta_0, \beta_1)$

Αλλά $Y_i \sim N(\beta_0 + \beta_1 X_i, \sigma^2) = f_{Y_i}(Y_i, \beta_0, \beta_1) = \frac{1}{\sigma \sqrt{2\pi}} e^{-\frac{1}{2\sigma^2} (Y_i - \beta_0 - \beta_1 X_i)^2}$

$\Rightarrow L = \frac{1}{(\sigma \sqrt{2\pi})^n} e^{-\frac{1}{2\sigma^2} \sum (Y_i - \beta_0 - \beta_1 X_i)^2}$

$\log L = -n \log(\sigma \sqrt{2\pi}) - \frac{1}{2\sigma^2} \sum (Y_i - \beta_0 - \beta_1 X_i)^2$

Οι Ε.Μ.Π των β_0, β_1 θα προκύψουν από μεγιστοποίηση της L

» » » » του $-\sum_{i=1}^n (Y_i - \beta_0 - \beta_1 X_i)^2$

\Leftrightarrow ελαχιστοποίηση του $\sum_{i=1}^n (Y_i - \beta_0 - \beta_1 X_i)^2$

Αρα οι ΕΕΤ, ΕΜΠ προκύπτουν από ελαχιστοποίηση ως προς β_0 και β_1 της ίδιας ποσότητας $\sum_{i=1}^n (y_i - \beta_0 - \beta_1 x_i)^2$. Αρα ταυτίζονται

β) Για τον ΕΜΠ της σ^2 μεγιστοποίηση ως προς σ^2 την πιθανοφάνεια

$$L = L(\beta_0, \beta_1) = \frac{1}{(\sigma^2 2\pi)^{n/2}} e^{-\frac{1}{2\sigma^2} \sum (y_i - \beta_0 - \beta_1 x_i)^2} \quad \boxed{\text{Άσκηση 1}}$$

Άσκ. 2

Έστω μοντέλο α.γ.π. $y_i = \beta_0 + \beta_1 x_i + \epsilon_i$, $i=1, \dots, n$ με $\epsilon_i \sim N(0, \sigma^2)$, $i=1, \dots, n$ αλληλ. και Ν.Σ.Ο

$$\hat{\beta}_0 \sim N\left(\beta_0, \sigma^2 \left\{ \frac{1}{n} + \frac{\bar{x}^2}{\sum (x_i - \bar{x})^2} \right\}\right)$$

$$E(\hat{\beta}_0) = E(\bar{y} - \hat{\beta}_1 \bar{x}) = E(\bar{y}) - \bar{x} E(\hat{\beta}_1) = E(\bar{y}) - \bar{x} \beta_1$$

$$E(\bar{y}) = E\left(\frac{1}{n} \sum y_i\right) = \frac{1}{n} \sum E(y_i) = \frac{1}{n} \sum (\beta_0 + \beta_1 x_i) = \beta_0 + \beta_1 \bar{x}$$

$$E(\hat{\beta}_0) = E(\bar{y}) - \bar{x} \beta_1 = \beta_0 + \beta_1 \bar{x} - \bar{x} \beta_1 \Rightarrow \boxed{E(\hat{\beta}_0) = \beta_0}$$

$$\text{Var}(\hat{\beta}_0) = \text{Var}(\bar{y} - \hat{\beta}_1 \bar{x})$$

$$\text{Αλλά } \text{Var}\left(\sum_{i=1}^n a_i w_i\right) = \sum a_i^2 \text{Var}(w_i) + \sum_{i=1}^n \sum_{j=1, j \neq i}^n a_i a_j \text{Cov}(w_i, w_j) \quad \left. \right\} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \text{Var}(\hat{\beta}_0) = \text{Var}(\bar{y}) + \bar{x}^2 \text{Var}(\hat{\beta}_1) - \bar{x} \text{Cov}(\bar{y}, \hat{\beta}_1)$$

Αποδεικνύεται όταν βρούμε την $\text{Var}(y_i)$ ότι $\text{Cov}(\bar{y}, \hat{\beta}_1) = 0$

$$\text{Αρα } \text{Var}(\hat{\beta}_0) = \text{Var}(\bar{y}) + \bar{x}^2 \text{Var}(\hat{\beta}_1)$$

$$\text{Var}(\bar{y}) = \text{Var}\left(\frac{1}{n} \sum y_i\right) = \frac{1}{n^2} \sum \text{Var}(y_i) = \frac{1}{n^2} \sum \sigma^2 \Rightarrow \text{Var}(\bar{y}) = \frac{\sigma^2}{n}$$

Επίσης αποδεικνύεται ότι $\text{Var}(\hat{\beta}_1) = \frac{\sigma^2}{\sum (x_i - \bar{x})^2}$ $\left. \right\} \Rightarrow$

$$\text{Var}(\hat{\beta}_0) = \frac{\sigma^2}{n} + \bar{x}^2 \frac{\sigma^2}{\sum (x_i - \bar{x})^2} = \sigma^2 \left\{ \frac{1}{n} + \frac{\bar{x}^2}{\sum (x_i - \bar{x})^2} \right\}$$

Αποκρίνεται να δείξω ότι $\hat{\beta}_0 \sim \text{Normal}$.

$\hat{\beta}_0 = \bar{Y} - \hat{\beta}_1 \bar{X}$ δηλαδή γραμμικός συνδυασμός των \bar{Y} και $\hat{\beta}_1$ που είναι κανονική και είναι και ασυσχέτιστα Άρα $\hat{\beta}_0 \sim \text{Normal}$.

Άσκ 3

Έστω μοντέλο α.γ.π $Y_i = \beta_0 + \beta_1 X_i + \epsilon_i$, $i=1, \dots, n$ με $E(\epsilon_i) = 0$ και $\text{Var}(\epsilon_i) = \sigma^2$ $i=1, \dots, n$ και ασυσχέτιστα. Ν.δ.ο $\text{Cov}(\hat{\beta}_0, \hat{\beta}_1) = -\frac{\sigma^2 \bar{X}}{\sum (X_i - \bar{X})^2}$

$$\text{Cov}(\hat{\beta}_0, \hat{\beta}_1) = \text{Cov}(\bar{Y} - \hat{\beta}_1 \bar{X}, \hat{\beta}_1)$$

$$\text{Cov}(\sum a_i X_i, \sum b_j Y_j) = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n a_i b_j \text{Cov}(X_i, Y_j) \Rightarrow$$

$$\text{Cov}(\hat{\beta}_0, \hat{\beta}_1) = \text{Cov}(\bar{Y}, \hat{\beta}_1) - \bar{X} \text{Cov}(\hat{\beta}_1, \hat{\beta}_1) = -\bar{X} \text{Cov}(\hat{\beta}_1, \hat{\beta}_1) =$$

$$= -\bar{X} \text{Var}(\hat{\beta}_1) = -\frac{\bar{X} \sigma^2}{\sum (X_i - \bar{X})^2}$$

Άσκηση 4

Τα παρακάτω δεδομένα δείχνουν την επίδραση της θερμοκρασίας στην απόδοση μιας χημικής αντίδρασης

Θερμοκρασία	-5	-4	-3	-2	-1	0	1	2	3	4	5
Απόδοση	1	5	4	7	10	8	9	13	4	13	8

, n=11

α) ατού ορισθεί η ανεξάρτητη και η εξαρτημένη μεταβλητή να βρεθούν οι ΕΕΤ.

β) Να κατασκευαστεί ο πίνακας ανάλυσης και να γίνει ένα αρχικό τεστ για τον έλεγχο $H_0: \beta_1 = 0$

γ) Κάνοντας τις κατάλληλες υποθέσεις
 i) να ελεγχθεί η $H_0: \beta_1 = 0$ σε επίπεδο σημαντικότητας $\alpha = 0,05$
 ii) να βρεθεί το 95% ΣΕ για τη β_1

9) Θερμοκρασία. \rightsquigarrow Ανεξάρτητη \rightsquigarrow X
 Απόδοση ή μη αντίδρασης \rightsquigarrow Εξαρτημένη \rightsquigarrow Y } Μοντέλο $Y_i = \beta_0 + \beta_1 X_i + \epsilon_i, i=1, \dots, n.$

ΕΕΤ: $\hat{\beta}_0 = \bar{Y} - \hat{\beta}_1 \bar{X} = 9,27.$

$\hat{\beta}_1 = \frac{\sum (X_i - \bar{X})(Y_i - \bar{Y})}{\sum (X_i - \bar{X})^2} = 1,44$

\rightarrow Δείχνει τη μεταβολή της Y σε μοναδιαία μεταβολή της X.

Εκτιμώμενο μοντέλο: $\hat{Y} = 9,27 + 1,44 X$

Πηγή μεταβολών	SS	β.ε	MS	F- ratio
Μοντέλο	$SS_{reg} = 226,95$	1	$MS_{reg} = 226,95$	$F = \frac{MS_{reg}}{MS_{res}} = 96,17$
Υπόλοιπα	$SS_{res} = 21,23$	9	$MS_{res} = 2,38$	
Ολική	$SS_{tot} = 248,18$	10		

d) i) κ.σ $F_{1, n-2, \alpha} = F_{1, 9, 0,05} = 5,12$

$F = 96,17 \gg 5,12. \rightsquigarrow H_0 = \beta_1 = 0$ απορ.

ii) Το δ.ε. είναι $\hat{\beta}_1 \pm t_{n-2, \frac{\alpha}{2}} \sqrt{Var(\hat{\beta}_1)}$, $Var(\hat{\beta}_1) = \frac{MS_{res}}{\sum (X_i - \bar{X})^2}$

Το 95% δ.ε. για τη β_1 είναι (1,11, 1,77).

Το σύστημα μας κινείται η εξαρτημένη Y αυματεβάρει 5 την ανεξάρτητη X κατά μια μονάδα.